

Hồi 18

Tửu Sắc Tài Khí

L

Liễu Thanh Thanh mỉm cười nói:

- Ta dẫn người đi gặp một người bạn cũ, thế nào?

Nam Cung Tranh kêu khổ thầm nhưng ngoài mặt vẫn bình tĩnh mỉm cười nói:

- Phu nhân, nô gia đến Kim Lăng không lâu, dù có một vài khách quen cũng không thể gọi là bạn cũ được, thì ở đây làm gì có ai đáng gọi là bạn cũ?

Liễu Thanh Thanh mỉm cười nói:

- Cô nương đối đáp linh lợi lắm, nhưng có phải là bạn cũ hay không, gặp mặt cô nương khắc biết.

Nam Cung Tranh mỉm cười:

- Phu nhân nói vậy nô gia đành tuân lệnh chứ biết sao hơn.

Liễu Thanh Thanh mỉm cười:

- Nếu không như vậy hoá ra mất công đến đây ...

Liễu Thanh Thanh bỏ lửng câu nói một cách cố ý, Nam Cung Tranh tim nhảy loạn trong lồng ngực nghĩ thầm:

- Không lẽ yêu phụ này đã biết tất cả rồi?

Liễu Thanh Thanh tiến tới nắm tay nàng nói:

- Cô nương, đi thôi.

Lần theo thông đạo đi một hồi, bốn người tiến vào một gian phòng khác, trong phòng, "Thần cơ tú sĩ Từ Quân Lượng đang ngồi một cách xuất thần, trên nét mặt không chút biểu cảm, dường như ngây ngây dại dại, sắc mặt trắng xanh bệnh hoạn, đối với việc trong phòng xuất hiện thêm bốn người dường như chàng cũng chẳng quan tâm.

Nhìn thấy cảnh này Nam Cung Tranh bỗng cảm thấy đôi mắt cay xè suýt chút nữa kêu thét lên. Nhưng thấy thái độ hơi khác lạ của Liễu Thanh Thanh lúc này nàng đã chuẩn bị tinh thần, nên cố kềm lại được.

Liễu Thanh Thanh buông tay nàng ra một cách tự nhiên hỏi:

- Sao? Vị này có phải là bạn cũ của cô nương không?

Nam Cung Tranh cố giữ giọng không run, nói:

- Không phải! Nô gia chưa gặp qua người này.

